

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο ἐν Παρισίοις τὸ μνηστῆριον συμπόσιον τοῦ φιλολογικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ σωματείου *La Plume*. Τὴν προεδρείαν τοῦ συμπόσιου τούτου εἶχεν ὁ γλύπτης Αὐγουστος Ροδέν, ὁ ὁποῖος ἀπήγγειλεν ὠραιότατην πρὸς τὴν νεότητα προσφώνησιν. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων διεκρίνοντο ὁ Ζολᾶ, ὁ Βερλαιν, ὁ Μαλλαρμέ καὶ ἄλλοι. Προτοῦ νάπορωρισθῶν οἱ ἑταῖροι, ἀπεφάσισαν νάναθέσουν εἰς τὸν *Puvis de Chavannes* τὴν προεδρείαν τοῦ προσεχοῦς συμπόσιου.

— Συνεπληρώθη ἡ ἐκδοσις τοῦ «Κυρίου Προέδρου» τοῦ πρωτοτύπου πολιτικοκοινωνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ κ. Γερασίμου Βώκου. Ἦδη τὰ φυλλάδια ἀπετέλεσαν τόμον ἐξ ὑπερτρακισίων σελίδων μεγάλου σχήματος, ὥστε ὁ «Κύριος Πρόεδρος» εἶνε ἐκ τῶν ἐκτενεστέρων τισούτου εἴδους ἔργων παρ' ἡμῖν.

— Ὁ Φερδινάνδος Βρουετιέρ ἔκαμιν ἐσχάτως ἑναρξιν τῶν ἐν τῇ Σορβόνῃ διαλέξεών του, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκρακτηρίου, οἷον πάντοτε ἔχει πρὸ αὐτοῦ ὀμιλῶν ὁ ἐξοχώτερος τῶν σημερινῶν γάλλων κριτικῶν. Θέμα τῶν ἐφετεινῶν του διαλέξεων εἶνε: «Ὁ Βοστανός καὶ ἡ ἐξέλιξις τῶν ἰδεῶν κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα». Ὡς γνωστὸν ὁ Βρουετιέρ δὲν εἶνε καθηγητὴς τῆς Σορβόννης, οὔτε ἔχει δίπλωμα. Πρόκειται ὁμως ἤδη νά διορισθῇ, δυνάμει τοῦ τίτλου του ὡς Ἀκαδημαῖκου.

— Νέα περιεργοτάτη ἡμερησίᾳ ἐφημερίς ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ *W. T. Stead*, τοῦ γνωστοῦ τολμηροῦ καὶ πρωτοτυπωτάτου τῆς ἰδέας ἐκδότου. Ἐπιγράφεται *The Daily Paper* (Ἡμερησίον Φύλλον) εἶνε δὲ βιβλίον ὀλόκληρον ἐξ ἑκατὸν σελίδων σχήματος μεγάλου με εἰκόνας μικρὰς καὶ πολλὰς καὶ με πυκνὴν ὕλην ποικιλωτάτην καὶ περιεργοτάτην. Τὸ Ἡμερησίον Φύλλον ἐγκαινίζει τὰς λεγομένας «τηλεπαθικὰς συνεντεύξεις», τὰς ὁποίας ὁ *Stead* λαμβάνει με πρόσωπα ἀπάντα δι' αὐτομάτου γραφῆς, θέτων τὴν ἐρώτησιν τὴν ὅποιαν θέλει καὶ ἀφίων τὴν χεῖρά του κατόπι νά γράψῃ μόνη τῆς τὴν ἀπάντησιν τοῦ προσώπου. Ἡ μέθοδος αὐτῆ ἔδωκε θαυμάσια καὶ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ἐκ τούτων δὲ εἶνε καὶ ἡ μακρὰ αὐτοῦ συνέντευξις, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον μετὰ τῆς *Λαίδης Brooke* περὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀριστοκρατίας.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ *Nineteenth Century*, ὁ Οὐίλιαμ Γκρέχαμ ἐδημοσίευσεν ἄρθρον πλῆρες νέων καὶ περιέργων ἀποκαλύψεων περὶ τῶν δύο μεγάλων ἀγγλων ποιητῶν τοῦ Σέλλεϋ καὶ τοῦ Βύρωνος. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶνε ἡ ἀληθὴς ἐξομολόγησις τῆς μίς Κλερυόν, τῆς ἐρωμένης τοῦ Βύρωνος καὶ φίλης τοῦ Σέλλεϋ, μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Γκρέχαμ γαίρας ἤδη ἔλαβε συνέντευξιν ὀλίγων πρὸ τοῦ θανάτου τῆς, ἐπισυμβάντος ἐν Φλωρεντίᾳ πρὸ 15 ἐτῶν. Αἱ ἀποκαλύψεις δημοσιεύονται μετὰ τόσα ἔτη, διότι αὐτὸς ἦτο ὁ ῥητὸς ὅρος τῆς ἐξομολογήσεως. Ἡ μίς Κλερυόν εἶπε μάλιστα καὶ ἄλλα πολλὰ, τὰ ὁποία μόνον μετὰ τριακονταετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ἔχει δικαίωμα νά δημοσιεύσῃ ὁ Γκρέχαμ.

— Ἐξεδόθη ἡ Ἐ' σειρὰ τῶν κριτικῶν μελετῶν ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας τοῦ Φερδινάνδου Βρουετιέρ. Μεταξὺ τῶν ἄρθρων τοῦ τόμου τούτου διακρίνοντο ἰδίως τὰ περὶ Μαλέρβ, Βοσούτου καὶ Bayle.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς παρισινῆς Νέας Ἐπιθεωρήσεως ὁ Λουδοβίκος *Richard* δημοσιεύει ἐκτενεῖς ὁδοιπορικὰς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ἀνά τὴν Θεσσαλίαν ταξιδίου του.

Ἐπιθεωρητικά

Περατώσας τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀποστολὴν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις θέσιν του ὡς καθηγητῆς τῆς Σχολῆς τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν ὁ κ. Ψυχάρης.

— Ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπενεμήθη ὁ χρυσὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐξοχὸν ἱατρὸν Δυζαρτὲν Μπωμέτς, διευθυντὴν τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τῆς Γαλλίας.

Καλλιτεχνικά

Κατὰ τὸν Νέον Ἐλεῦθερον Τύπον ἡ ὑπὸ τοῦ περιωνύμου ἐν Βιέννῃ γλύπτου Σβέρσελ, δαπάναις τοῦ μεγαλοδωροῦ ὁμογενοῦς καὶ γερουσιαστοῦ Νικολάου Δούμπα ἐπιχειρηθεῖσα συμπληρωτικὴ ἐργασία τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος, ἐπροχώρησεν ἤδη τόσον, ὥστε δύναται πᾶς τις ἀπὸ τοῦδε νά κρίνῃ ἀπταιστως τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον. Πάντα τὰ ἀγάλματα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἵππων, εἶνε προσηκόντως τεταγμένα κατορθώσαντος τοῦ κ. Κ. Σβέρσελ, τῆ συμπράξει τοῦ δοκίμου ἀρχαιολόγου Σάουερ, νά ὀρίσῃ τὴν οἰκίαν ἐκάστου ἀγάλματος θέσιν. Τὸ μεσαῖον σύμπληγμα, συγχέμενον ἐξ ἀνθρωπίνων εἰκόνων ἐξ καὶ τεσσάρων ἵππων, εἶνε σχεδὸν τελειωμένον, οὐδεμίᾳ δὲ ἀμφιβολίᾳ ὅτι μέχρι τοῦ προσεχοῦς ἔαρος θά εἶνε ἤδη καθ' ὅλα ἐτοιμῆ ἡ τοῦ ὅλου ὑποτύπωσις. Τὸ πρόπλασμα ἔχει μήκος 3 1/2 μέτρων, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἀετώματος ὕψος 40 ἑκατοστομέτρων. Ὡς γνωστὸν τὰ ἀρχετύπα τοῦ Παρθενῶνος γλυπτὰ ἀπόκεινται κατὰ μέγα μέρος ἐν Λονδίῳ. Ἡ διευθύνσις τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἔνθα ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰργάσθη ὁ Σβέρσελ, ἐπιμελῶς ἐξετάσας τὰ αὐτῶν ἐγκατατεθειμένα τεμάχια τοῦ Παρθενῶνος, μετὰ μερίστων ἐπαίνων ἐξῆρε τὴν θαυμαστὴν ἀληθῶς εὐτεχνίαν τοῦ Βιενναίου γλύπτου.

— Ἐν Τύνιδι ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως πρωτότυπος εἰκὼν τοῦ Παύλου Βερονέζου, παριστάσα γυναῖκα αὐτοκτονούσαν διὰ ξιφιδίου. Τὸ πολύτιμον εὑρημα ἐστάλη εἰς Παρισίους.

— Ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ ἐτησίᾳ συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου τῶν καλλιτεχνιδῶν, ζωγράφων καὶ γλυπτριῶν. Τὰ ἐγκαινία τοῦ προσεχοῦς Σαλὸν τοῦ Συνδέσμου ἀπεφασίσθη νά τελεσθῶσι τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1894. Ἐν αὐτῷ, ὡς γνωστὸν, γίνονται δεκτὰ ἔργα ἀποκλειστικῶς γυναικῶν, ζωγράφων καὶ γλυπτριῶν.

Μουσικά

Τὰ γορικὰ τῆς ἐσχάτως ἐν Παρισίοις παρασταθείσης Ἀντιγόνης ἐμελοποίησεν, ὡς γνωστὸν, ὁ γάλλος μουσουργὸς Σαιν Σαέν. Ἡ μουσικὴ αὐτῆ κρίνεται διαφοροτρόπος. Ὁ Σαιν Σαέν προσεπέθησε νάναπαρηγάγη ὅσῳ τὸ δυνατόν τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν μουσικὴν, οὕτω δὲ ἡ σύνθεσις του εἶχε τι τὸ καινοφανὲς καὶ ἀσυνήθιστον, οὗτος δὲ εἶνε, κατὰ τὸν μουσικόν, ὁ κύριος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἤρρεσεν εἰς πολλοὺς.

— Ὁ παρ' ἡμῖν μουσικὸς κ. Ναπολεὼν Λαμπελέτ, ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου θά διατρίψῃ ἐπὶ εικοσαήμερον, δίδων συναυλίαις. Καὶ ἄλλοτε τὸ μουσικὸν τάλαντον τοῦ κ. Λαμπελέτ ἀφῆκεν ἐν Αἴγυπτῳ τὰς ἀρίστὰς ἐντυπώσεις.

— Ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Συναυλιῶν ἐξετελέσθη ἐν Παρισίοις διὰ πρώτην φορὰν ἡ σύνθεσις ἡ τυροῦσα φέτος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ρουσιναίου Βραβείου. Εἶνε ἔργον τοῦ μουσικοῦ Ἐρρίκου Χιρμεᾶν ἐπὶ στίχων τοῦ Λασού.

— Εἰς τὸ ἐν Μιλάνῳ Θέατρον *Dal Verme*, μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ μελόδραμα τοῦ νεαροῦ μουσικοῦ Ἀνδρέα Νιάγαν, Ὀδάλτερος Σβράτσεν.

Ἐξοχος κλειδοκυμβαλιστῆς, ὁ γάλλος Γάστον Μερνδάλ ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, τὴν προσεχῆ δὲ Πέμπτην θά δώσῃ μίαν συναυλίαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου «Παρνασσού».